

ומשחרב בית המקדש – אין להקב"ה בעולמו משכן ומכון לשבתו, הוא יחודו יתברך, – מקום בו יבוא לידי התבטאות והתגלות, יחודו של השם יתברך. אחרי חורבן בית המקדש, אין מקום כזה בנמצא, אלא ארבע אמות של הלכה, – בתורה בלבד מתגלה יחוד ה', שהוא –

ההלכה היא, רצונו יתברך וחכמתו המלוכנים בהלכות הערוכות לפנינו. – ומאחר שבהלכות התורה מלוכנים רצונו וחכמתו של הקב"ה – זהו רצונו של הקב"ה שכך וכך יהיה פסק הדין, וחכמתו של הקב"ה היא ה"שכל" של ההלכה – ורצונו וחכמתו של הקב"ה, הם דבר אחד אתו; הרי שבתורה ישנו הגילוי של יחוד ה'. ולכן, אחר שיעמיק האדם מחשבתו בענין ביטול הנזכר לעיל כפי יכלתו, זאת ישיב אל לבו: – יתבונן בדברים הבאים: כי מהיות קטן שכלי ושרש נשמתו מהכיל, – אינני מסוגל, בגלל קטנות שכלי ושרש נשמתו, להיות מרכבה ומשכן ליחודו יתברך

באמת לאמיתו, מאחר דלית מחשבה דילי תפיסא ומשגת בו יתברך כלל וכלל – אין בכוח שכלי ומחשבתו כלל וכלל, "לתפוס" ולהשיג את הקב"ה, שום השגה בעולם, ולא שמץ מנהו – ולא משהו, מהשגת האבות והנביאים, – על-ידי השגתם באלקות, היה

בכוח האבות והנביאים להיות "מרכבה" ו"משכן" להתגלות יחוד ה'; ואילו אני, כשאין בי אפילו שמץ מהשגתם, אי אפשר לי להגיע, על-ידי השגתי, למציאות של "מרכבה" ו"משכן"; אי לזאת – מכיון שכך, אעשה לו – להקב"ה, משכן ומכון לשבתו, – באותה צורה שהיא ביכלתי, הוא

העסק בתלמוד תורה – שכאמור, תורה היא הרי "משכן ומכון לשבתו יתברך", כפי הפנאי שלי, בקביעות עתים – ללימוד התורה, ביום ובלילה, כדת הניתנה לכל אחד ואחד בהלכות תלמוד תורה, – עד כמה שכל אחד לפי השגתו ומצבו, מחוייב על פי ההלכה ללמוד תורה, וכאמור רז"ל: "אפילו פרק אחד שחרית כו". – ופרק אחד ערבית, אם אין באפשרותו ללמוד יותר משני פרקים – הרי זו מצות תלמוד תורה שלו שנמשכת אצלו תמיד, והוא נעשה על ידי כך משכן ומכון לשבתו יתברך. ובזה ישמח לבו ויגיל, ויתן הודאה על חלקו בשמחה ובטוב לבב, על שזכה

להיות אושפזיכן – מארח, לגבורה – להקב"ה, על-ידי התורה ש"ניתנה" מפי הגבורה, פעמים בכל יום, כפי העת והפנאי שלו, – שיש לו ללמוד תורה, כמסת ידו – כפי האפשרות שניתנה לו, אשר הרחיב ה' לו: – את הזמן ללמוד תורה.

## לקוטי אמרים

ומשחרב בהמ"ק אין להקב"ה בעולמו משכן ומכון לשבתו הוא יחודו ית' אלא ארבע אמות של הלכה שהוא רצונו ית' וחכמתו המלוכנים בהלכות הערוכות לפנינו ולכן אחר שיעמיק האדם מחשבתו בענין ביטול הנ"ל כפי יכלתו זאת ישיב אל לבו כי מהיות קטן שכלי ושרש נשמתו מהכיל להיות מרכבה ומשכן ליחודו ית' באמת לאמיתו מאחר דלית מחשבה דילי תפיסא ומשגת בו ית' כלל וכלל שום השגה בעולם ולא שמץ מנהו מהשגת האבו' והנביאים אי לזאת אעשה לו משכן ומכון לשבתו הוא העסק בת"ת כפי הפנאי שלי בקביעות עתים ביום ובלילה כדת הניתנה לכל אחד ואחד בהלכות תלמוד תורה וכאמור רז"ל אפי' פרק אחד שחרית כו' ובזה ישמח לבו ויגיל ויתן הודאה על חלקו בשמחה ובטוב לבב על שזכה להיות אושפזיכן לגבורה פעמים בכל יום כפי העת והפנאי שלו כמסת ידו אשר הרחיב ה' לו: